

Slavnost Zvěstování Páně, 25. března

1. ČTENÍ Iz 7,10-14

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin promluvil k Achazovi (skrze proroka Izaiáše): "Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, ať hluboko v podsvětí, či nahoře na výšinách!" Achaz však řekl: "Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina." Tu pravil Izaiáš: "Slyšte tedy, Davidův dome! Nestačí vám omrzovat lidi, že omrzujete i mého Boha? Proto vám dá znamení sám Pán: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel (to je 'Bůh s námi')." -----

MEZIZPĚV Žl 40,7-8a.8b-9.10.11 *Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*

V obětních darech si nelibuješ, - zato jsi mi otevřel uši. - Celopaly a smírné oběti nežádáš, - tehdy jsem řekl: "Hle, přicházím. *

Ve svitku knihy je o mně psáno. - Rád splním tvou vůli, můj Bože, - tvůj zákon je v mém nitru." *

Spravedlnost jsem zvěstoval ve velkém shromáždění, - svým rtům jsem nebránil, ty to víš, Hospodine! *

Nenechal jsem si pro sebe tvou spravedlnost, - o tvé věrnosti a pomoci jsem mluvil, - nezatajil jsem tvou lásku - a tvou věrnost před velkým shromážděním. *

2. ČTENÍ Žid 10,4-10

Čtení z listu Židům.

Krev býků a kozlů nemůže hříchy odstranit. A tak (Kristus), když přicházel na svět, řekl: 'Dary ani oběti jsi nechtěl, ale připravils mi tělo. V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl záliby. Proto jsem řekl: Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.' Po prvních slovech: 'dary ani oběti, celopaly ani oběti za hřích jsi nechtěl a neměls v nich zálibu' - a přece to (všechno) se obětuje podle Zákona - hned dodává: 'Tady jsem, abych plnil tvou vůli.' To první ruší, aby ustanovil to druhé. A touto 'vůli' jsme posvěcení obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.

EVANGELIUM Lk 1,26-38

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: "Buď zdráva, milostiplná! Pán s tebou!" Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: "Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce." Maria řekla andělovi: "Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám." Anděl jí odpověděl: "Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoliv byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného." Maria řekla: "Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova." A anděl od ní odešel.

(Poznámky ke kázání RC)

Zvěstování Páně 2020 a výročí smrti sv. Prokopa (Iz 7,10-14; Žid 10,4-10; Lk 1,26-38)

Bůh sestupuje, stává se člověkem, a otvírá Nebe, na cestě do něj nás provází svatí

Drazí dnes slavíme slavnost Zvěstování Páně, tedy den kdy s v církvi připomínáme příchod anděla Gabriela k Panně Marii a vyjádření jejího souhlasu s tím, že se stane Matkou Boží. V tom okamžiku počne a po obvyklých 9 měsících porodí Syna Ježíše, tento svátek je tedy odvozen od Slavnosti Narození Páně 25. 12. (bez 9 měsíců je 25.3). Bůh sestupuje ve svém Synu JK a stává se člověkem, vstupuje do přirozeného běhu lidského života, tím je dán základ toho, že my lidé můžeme získat podíl na božském životě - na Božství. Tomuto církevní Otcové říkali formule směny.

Když je Ježíš počat v lůně Panny Marie, je od počátku plně Bůh a plně člověk. Je Bůh a je tedy dokonalý a bez hříchu. Je zároveň plně člověk po své matce Marii a v tomto se podřizuje přirozenému řádu. Zároveň je plně Boží Syn reálně a podstatně, nejsou to tedy jen pocity, nebo nějaké dodatečné zbožštění člověka. Ne Ježíš je od početí plně Bůh, a tedy je Syn neviditelné duchovní bytosti, která je v každém směru dokonalá – Boha. Bůh Otec zvláštním způsobem působením Ducha sv. naplní lidským embryem lůno PM. Tedy v tom lidském smyslu je JK plně člověkem, v Božském je plně Bohem což se lidskému chápán vymyká a je to mimo lidské obzory. Mnozí lidé a nejenom děti, se smění tomu, čemu nerozumí, nechápou to, nebo je to mimo jejich obzor. Také tomuto tajemství, ani ne přímo, že Bůh se stává člověk, ale tomu, že se to děje skrze Pannu se mnozí smějí, neboť to nechápou. Bůh se nadpřirozeně stává člověkem, bez nějakého tělesného porušení Marie, a to v okamžiku početí a podle všeho, jak o tom mluví mystické výklady, i v okamžiku porodu. (Zajímavou otázkou, na kterou asi dostaneme odpověď až v nebi, je jak to měl JK s genetickou informací, byl klonem PM, nebo měl i genetickou informaci svého Otce?).

Zároveň Bůh plně respektuje člověka s jeho svobodou a osobní nedotknutelností a výlučnost manželství. Maria se tedy již velmi mladém věku, podle všeho nějak zvláštním způsobem zasvětila Bohu možná i jako panna. Na rozdíl od jiných i tehdejších náboženství (Palas Athéna v Řecku, nebo vestálky v Římě) nebylo v judaismu pochopení pro panenství a tuto formu zdrženlivosti. Naopak v židovství se chápe jako projev Božího požehnání rodina, často i velká rodina a děti jako požehnání a dar, jak to často slyšíme v žalmech. Zdá se mi tedy, že také sv. Josef., který byl možná v době seznámení s Marii vdovcem, toto nějak přijal a byl s tím dobrovolně srozuměn. Tedy i zbožná podání o tzv. „josefském manželství“ (bez plného tělesného sblížení manželů), v tomto kontextu dávají smysl.

Bůh respektuje rozhodnutí PM, když se jí anděl v dnešním evangeliu ptá v okamžiku Zvěstování, oznamuje Boží nabídku na narození Toho, který bude Synem Nejvyššího. Maria na to říká, ať se mi stane podle tvého slova. Bylo by zvláštní, pokud by se Maria mohla rozhodnout a sv. Josef vůbec ne, koncept „josefského“ manželství se mi v tomto zdá smysluplný. Josef a Maria, se při zásnubách rozhodli, nebo byli v běhu rozhodování o této formě soužití a lásky v duchovním smyslu.

Dost možná by sv. Josef i Panna Maria v jiném kulturním okruhu byli poustevníky, nebo pozdějším názvem – celibátníky. Toto však bylo v tehdejší izraelské národě dost

těžko přestavitelné. Stali se tedy manželi, kteří se jistě měli lidsky rádi, ale žili ve zdrženlivosti. Oba nějak přijali Boží plán a svoje zvláštní zasvěcení Bohu, byť tomu celému asi úplně nerozuměli. Avšak také díky tomuto, je JK plně Boží Syn a to vede k tomu, že nás přijímá za své adoptivní sourozence a otvírá nám cestu k podílu na božství a do Nebe. Dnes slavíme počátek tohoto dramatu – vtělení a sestoupení Boha, aby mohl vystoupit k Bohu tělesný člověk.

Zároveň dnes slavíme 967 let od smrti sv. Prokopa. Sv. Prokop v něčem podobný sv. Josefovi (dost možná vdovec) i člověk modlitby a práce (řehole Benediktova). Zároveň jako poustevník člověk mlčení i péče o své blízké. Sv. Josef pečuje o sv. rodinu sv. Prokop nejprve o svou rodinu později o svou řeholní rodinu – komunitu. Sv. Prokop tedy následuje JK a jeho nejbližší (PM – uchovávala věci v srdci a rozvažoval o nich - také benediktini rozjímají Boží slovo). I sv. Josefa muže mlčení, modlitby a práce (toto vše charakteristické pro řeholi sv. Benedikta) a i Ježíšova „bratrance“ Jana Křtitele - poustevníka, který později promluví k vládci. Také sv. Prokop je poustevník, který promluví k vládci (knížeti Oldřichovi).

Když tedy vidíme sv. Prokopa, jak napodobuje nejen JK, ale také jeho nejbližší, nemusíme vůbec divit, že ho Bůh povolává k sobě právě v den, kdy církev slaví toto otevření „dopravního koridoru“ mezi Nebem a Zemí. V den, kdy slavíme sestoupení Boha na zem a tím otevření cesty pro člověka na Nebo. Sv. Prokop je tím kdo se před 967 lety touto cestou vydal. Prosme také za nás, za dnes nemocné i umírající ať jsme připraveni této „dopravní cesty“ do Nebe, kterou dnes vytvořil Ježíš Kristus, a kterou nám prošlapal mj. také sv. Prokop dobře využít.

Sv. Maria Matko Boží - oroduj za nás

Sv. Josefe – oroduj za nás

Sv. Jene Křtiteli – oroduj za nás

Sv. Prokope – oroduj za nás.